

Uz finansijsku podršku Evropske unije, Srbija je počela izradu Katastra rudarskog otpada. Važan posao, jer pored dvesta aktivnih rudnika, u Srbiji ima i oko 250 napuštenih jama, površinskih kopova, kamenoloma i deponija sa rudarskim otpadom, koji su rizik po životnu sredinu.

U proteklih godinu dana nemačko-srpski tim stručnjaka obišao je svih 250 potencijalnih lokacija rudarskog otpada i Ministarstvu rudarstva i energetike dostavio prve izveštaje. Urađeni su i izveštaji sa deponija aktivnih rudnika jer njihova godišnja proizvodnja samo čvrstog otpada, premašuje 150 miliona kubnih metara.

“Trenutno se radi planu detaljnijeg obilaska onih lokacija koje već imaju procenjeni štetan uticaj i na mapiranju lokacija koje mogu imati štetan uticaj. Nama je važno, da dobijemo katastar, ali i klasifikaciju i kategorizaciju tog otpada, zatim detaljnu procenu rizika”, kaže Tanja Stojanović, načelnik za projekte u Ministarstvu rudarstva i energetike.

Pored katastarske knjige, katastar rudarskog otpada biće i u elektronskoj formi. A već je napravljen i vodič za rudarske i ekološke inspektore.

“Na konkretnom sajtu, posle samo par klikova biće dostupne sve informacije o rudarskom otpadu. To je pomoć administraciji, ali i upravljanju otpadom u Srbiji, jer rudarstvo može da ima ozbiljne ekološke posledice. Na dugi rok, katastar će doprineti poboljšanju kvaliteta životne sredine i bezbednosti rudarskih aktivnosti”, kaže Peter Bajer, stručnjak nemačke kompanije “Plejades”.

Deponije i napušteni rudnici su u blizini gradskih i zaštićenih područja, za neke se ne zna ni u čijem su vlasništvu. Zato je veoma važno da sav rudarski otpad bude pod kontrolom.

“Sa ovakvim katastrom mi ćemo biti u prilici da znamo koje lokacije mogu da budu sanirane, odnosno rekultivisane”, kaže Tanja Stojanović.

Deponije rudarskog otpada donose i značajnu finansijsku zaradu. Sadrže ostatke metala koji se mogu reciklirati, a posebno su isplative deponije sa ugljem.

“U Evropi, konkretno u Belgiji gde sam bio prisutan, ljudi su uzimali u tretman deponiju uglja gde je bilo i do 10 odsto sadržaja uglja. I sada, ako imate milion tona deponije sa 10 odsto, to je 100 hiljada tona. Ako je tona 100 evra, to vam dođe i 10 miliona evra za dve – tri godine, to nisu zanemarljive stvari”, kaže Vojin Čokorilo, profesor Rudarsko-geološkog fakulteta.

Vrednost ovog projekta je 2,1 milion evra – 90 odsto sredstava dala je Evropska unija, a ostalo Vlada Srbije.

Izvor: glaszapadnesrbije.rs